

Concurs "Gr?dina Secret?": Puterea unor inimi

?Gradina Secreta... Da, intr-adevar a fost o gradina in acest fel. O gradina in care inimile, sentimentele, destinele se impletesc asemenea florilor dand nastere zambetelor, iubirii sau ofilirii. In acest serial s-a iubit, s-a zambit, s-a plans iar acele flori au fost de multe ori pe punctul de a se ofili. Totusi, cate o raza de soare sau un strop de ploaie a patruns la timp in inimile lor, salvandu-le de la o soarta cruda de fiecare data.

Este memorabil momentul in care vinul a fost baut iar magia sa s-a prelins in trupurile obisnuite ale protagonistilor urmand sa se produca ceva inimaginabil. Desi acel moment a fost atat de emotionant, de special si de un umor rar, voi incerca sa rescriu aceasta secventa, sa dau o pata de culoare cu pensula imaginatiei acestui moment dupa indemnul inimii. Afara este toamna si pustiu, iar fiecare frunza cade intr-un dans ametitor in bratele vantului. In linistea ce domneste, doar glasul unui caine abatut strabate orizontul, doar glasul sau puternic si si cearta dintre doi indragostiti. Nu este o noutate aceasta cearta fiind a patra in acea saptamana insa acum pare mai intensa ca niciodata. Ra Im alearga cu ochii in lacrimi derulandu-i-se in propria minte evenimentele din ultima vreme. Joo Woon pare cu totul schimbat. De la venirea frumoasei Yoon Seul, parca ii e rusine cu Ra Im. Critica totul la ea. Prezenta, comportament, maniere, limbaj, tot. Mici comentarii ironice sunt destul ca sa o darama emotional. La piscina statiunii i-a surprins imbratisati iar el a inventat scuze penibile. Cearta dupa cearta, discutii aprinse, totul e prea mult pentru Ra Im. -De parca nu mi-ar cunoaste trecutul! Omul asta, serios. Ce e cu el? De ce se comporta asa? Ingandurata, alearga mai departe, fara oprire, insa din greseala se impiedica de o creanga, rostogolindu-se si cazand inertia la umbra unor tufisuri. Se aud soapte, fosnete. Totul se clarifica si o pata de lumina isi face simtita prezenta. Putin cate putin , simturile ii revin iar Ra Im deschide ochii confuza, privind in jur. Se afla intr-o casa decorata cu ierburi si picturi manuale. Pe rafturi erau expuse diferite vinuri in sticlute ciudate iar in fata ei statea o batranica ciudata, rupta parca din paginile unei carti. Alaturi de aceasta se afla Joo Woon, privind-o ingrijorat si poate cu o urma de vinovatie?

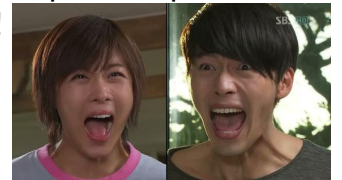
-Te-am gasit in padure. Te-ai lovit la cap si te-am adus la mine. zise batrana misterioasa.
-U...unde suntem? -Nu te teme. Nu mai esti in pericol. Te doare capul? Rana a fost cam urata.
Ra Im isi duse instinctiv mana la cap zambind usor. -Ce fata curajoasa trebuie sa fi! -Poftim?
-La cate cicatrici ai, aceasta trebuie sa fie minuscula pentru tine. continua batrana. Ar trebui sa ies putin. Vin imediat. Femeia iese lasandu-i singuri pe cei doi. O pauza urma, parca temandu-se sa vorbeasca. Ra Im rupse tacerea. -Ai venit? Cum m-ai gasit? -Am auzit un tipat si te-am cautat. Fata asta! Cum poti fi asa? Te-ai fi putut rani sau mai rau? Cine stie ce puteai pati? -Nu am nimic. Sunt bine. -Asta se numeste la tine bine? Sa stai aproape o ora inconstienta? Rana asta ti se pareAish! -Acum mai semeni cu tine.... rosti Ra Im pe un ton ingandurat. -Ce vrei sa spui cu..... Dar fu intrerupt de aparitia femeii care aduse cu ea doua sticle de vin intinzandu-le cu o expresie aparte celor doi. Ra Im accepta vinul multumind insa Joo Woon avu unele retineri.

-Nu e nevoie, rosti el. Nu trebuia sa va deranjati! -Nu e niciun deranj! Tine! -Chiar nu trebuie!
-TINE! continua batrana pe un ton apasat. Lumina se stinse pentru cateva secunde, doar un fulger de afara evidentiind fetele celor trei. Intr-o secunda, totul reveni la normal iar Joo Woon accepta grabit sticla cu vin , dorind sa plece cat mai repede de acolo. -Multumesc pentru ingrijiri- spuse recunoscatoare Ra Im. Nu am cum sa va rasplatesc... - Promite-mi ca vei bea un pahar de vin cum ajungi acasa. Trebuie sa bei!!! - Dar de ce.... -Doar asa! Acum trebuie sa plecati! Se apropie o furtuna! -La revedere si multumim! spuse Joo Woon -Multumim! - La revedere copii! Mult succes! Va asteapta lucruri pe care nici nu banuiati ca vi se vor intampla vreodata. Sper sa aveti puterea sa treceti peste toate! - spuse batran pe un ton aparte in timp ce ii vedea departandu-se.

Ajunsă acasă, Ra Im nu a putut să adoarmă. Capul îi era greu așa că hotărî să bea un pahar din vinul primit. Lua o înghitură și îi se păru delicios. Mai lua una, apoi alta, și alta, după care se așeza în pat, obosită, rănită, îngândurată și mai ales cu inima rănită din cauza lui Joo Woon. În paralel, incapatanatul și sarmantul Joo Woon era urmarit de remuscări. Imaginea lui Ra Im inconștientă nu îl lăsa să doarmă așa că decise și el să bea un pahar, dar ca prin minune, nu mai găsi nicio sticlă, numai cea primită de la bătrâna sclipi în întuneric. -Aish! Ce noroc am avut și eu astăzi! Lua o înghitură și îi plăcu după care continua: - Fata asta! Cine se crede să mă îngrijească așa? De parcă ea.... de parcă ea.... de parcă ea.... Ochii lui Joo Woon se umplură de lacrimi așa că decise să meargă la somn. Se puse în pat simțindu-și capul greu și adormi imediat. Liniste. Cei doi dorm fără griji!!!! Ce frumos! Dar nu e așa. Cei doi dorm într-adevăr dar chinuți de un cosmar. Acelasi cosmar! Bătrâna misterioasă din Grădina Secretă amestecă o potiuină într-un cazan cu un ras blând! - Dormiți cât mai puteți copii, aventura de-abia acum începe! Cei doi se treziră într-un tipat asurzitor!!!!

Ceva era diferit. Ceva, dar ce? Ra Im: - NU SE POATE! Joo Woon: - NUUUUUUUUUUU! Vocea bătrânei încă răsună în urechile lor: -Dormiți cât mai puteți copii, aventura de-abia acum începe!